

Man gik derpaa til det første Nummer paa Dagsordenen: Første Behandling af Udkast til Lov om Straffen for Løsgængerer og Betleri.

(Lovudkastet findes i Anh. A. Sp. 351 fg.)

H. M. Petersen: Det foreliggende Lovudkast deler sig, som det vil sees, i to Dele, den ene angaaende Straffen for Løsgængerer, den anden angaaende Straffen for Betleri. Med Hensyn til den førstnævnte er jeg fuldkommen enig i, at den ingenlunde er for stor; thi Løsgængerer er Noget, der, hvilket er os Alle bekendt, afføder mange Slags Uvoldigheder, for ikke at sige Misgjerninger og mangehaandede Laster. Jeg skal kun med Hensyn til § 2 udtale det Ønske, at de kommunale Autoriteter maatte blive indrømmede en noget direkte Indflydelse paa Bestemmelsen af, hvem der egentlig er at betragte som Løsgængerer i ethvert enkelt Tilfælde. De i § 2 foreskrevne Forholdsregler tale ubestridende om, at det er Politivirigheden, der bestemmer, hvem der skal betragtes som Løsgænger, og tillige indrømmes der Politivirigheden Ret til at foreskrive Regler til Sagtægelse for de Vedkommende, og endvidere at tilplichte dem at møde, naar Politimesteren finder for godt. Dette Sidste kunde imidlertid gjerne blive temmelig besværligt, naar de Paagjældende f. Ex. have Ophold i en fjernliggende Deel af Jurisdictionen, og maaskee een Gang om Ugen skulle møde paa Politikammeret. Jeg har ikke i dette Øieblik i Tanken dannet mig nogen bestemt Mening om den Maade, hvorpaa de kommunale Autoriteter, navnlig Sogneforstanderskaberne, skulle udøve denne Indflydelse; men jeg troer dog ikke, at det vil være umuligt at træffe en saadan Bestemmelse, at disse Møder hos Politivirigheden tildeels kunde undgaaes, navnlig ved at der indførtes en Control med de omhandlede Personer fra Sogneforstanderskabets Side. — Med Hensyn til den anden Deel af Lovudkastet, den nemlig, som angaaer Straffen for Betleri, kan jeg ikke nægte, at denne Straf endnu forekommer mig at være for streng, skjøndt den skal være mildere end den mugjældende. Jeg har nemlig den Tro, at, naar der virkelig bliver holdt strengt over,

at Landet ikke bliver plaget af virkelige Landstrygere og Bagabønder, som det hedder i Motiverne, vil Betleriet for en stor Deel derved være hævet — vel ikke ganske, thi der kan jo ogsaa betles af andre Personer. Det forekommer mig imidlertid, at, naar man foreskriver en Straf af indtil 15 Dages Bånd og Brød, eller 8 Uger simpelt Fængsel for denne Forseelse, er det omtrent det Samme, som nu finder Sted, og det er dog temmelig strengt, saalænge man ikke har en Definition af Ordet „Betleri“. Vi see jo daglig, at vore Dagblade vrimle af Tiggerer og Betleri, og jeg maa ansee det for lovligt, siden det gaaer upaataalt hen. Naar en Mand, der har fast Bopæl og lovligt Erhverv, men ikke tilstrækkeligt til sig, Kone og Børn, tillader sine Børn at gaae ud og bede om et Stykke Smørrebrød, eller hvad Andet de kunde trænge til, saa kan han for denne Forseelse indømmes 15 Dages Bånd- og Brødstraf; men dersom hans Nabo vil indrykke et Stykke i en Avis og tigge til ham, saa bliver han ikke straffet. (Winther: Maa jeg bede om Ordet!). Jeg kan virkelig ikke erkjende dette for berettiget. Naar man vil sætte en saa stor Straf for Betleri, som her er sat, saa forlanger jeg, at Ordet „Betleri“ skal defineres, at man skal sige: Det er Betleri, og det ikke. Rigtig nok hedder det i Motiverne til denne Deel af Lovudkastet, at man ikke har villet opstille nogen Definition af Betleri, idet man har troet at kunne henholde sig til det igjennem en langvarig Praxis af Domstolene vedtagne Begreb af denne Forseelse, men dette er ikke fyldestgjørende for mig. Saavidt jeg i dette Øieblik erindrer, hedder det i Grundloven, at Dommerne have i deres Råd alene at rette sig efter Loven, men at Loven skal rette sig efter Dommerne, forekommer mig at være noget Uheldigt, og dette bliver dog Tilfældet, naar man vil følge de Ord og den Betragtningssmaade, som gaaer igjennem Motiverne til § 3. Denne Fremgangsmaade bliver dobbelt farlig, saalænge Politimagten i Reglen er forenet med Underdomstolene. For at afhjælpe det, som jeg finder urigtigt ved denne Bestemmelse, har jeg tænkt mig, at foreslaae, at det ikke blev tilsladt nogen Politivirighed i Egenstab af Underdommer, at tilkjende nogen Straf for Bet-